

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ
และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

วันวิษา บุญมา^{1*}

ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ²

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (2) เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ และระดับชั้นปี (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 จำนวน 390 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถาม จำนวน 4 ตอน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงบรรยาย การทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) คำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิจัย พบว่า (1) ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 3.82 (2) นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน (3) นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน (4) พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .439 (5) ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .606

คำสำคัญ: พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ, ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน, แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

Received: June 18, 2021

Revised: August 17, 2021

Accepted: December 26, 2021

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

* Corresponding author; e-mail: wanwisaboonmaming@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

e-mail: tammattitta.yoo@kbu.ac.th

The Relationship among Academic Innovative Behavior, Future Orientation and Self-control, and The Achievement Motivation in Learning of Undergraduate Students Kasem Bundit University

Wanwisa Boonma ^{1*}

Tammattitta Yoocharoen ²

Abstract

The objectives of this study were (1) to study the level of the achievement motivation in learning of undergraduate students (2) to compare the achievement motivation in learning of undergraduate students classified by personal factors consist of sex and college years and (3) to relationship between academic innovative behavior, future orientation and self-control and the achievement motivation in learning. Participants were 390 undergraduate students at Kasem Bundit University. Instrument was a questionnaire, consist of four parts: personal information, academic innovative behavior, future orientation and self-control, and the achievement motivation in learning. Data were analyzed using descriptive statistics, t-test for independent sample, One-way ANOVA , and Pearson's Product Moment correlation coefficient. The results of this study indicated as follows: (1) Overall the achievement motivation in learning of the respondent was at a high level with an account for 3.82 percent (2) the respondent with different sex had not different the achievement motivation in learning (3) the respondent with different college years had not different the achievement motivation in learning (4) academic innovative behavior was positively related with the achievement motivation in learning with a statistical significance level of .01, with the correlation coefficient of .439 and (5) future orientation and self-control was positively related with the achievement motivation in learning with a statistical significance level of .01, with the correlation coefficient of .606

Key words: Academic innovative behavior, Future orientation, Self-control, Achievement motivation in learning

Received: June 18, 2021

Revised: August 17, 2021

Accepted: December 26, 2021

¹ Undergraduate student of Faculty of Psychology, Kasem Bundit University

* Corresponding author; e-mail: wanwisaboonmaming@gmail.com

² Assistant Professor, Ph.D., Faculty of Psychology, Kasem Bundit Universitye-mail: tammattitta.yoo@kbu.ac.th

บทนำ

การศึกษาจัดได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า อาจนับได้ว่าการศึกษาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านของเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรม และเทคโนโลยี จึงส่งผลให้ทางการศึกษาจะต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและทางสังคม ซึ่งการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศชาติให้มีคุณภาพเป็นรากฐานสำคัญในการที่จะสร้างสังคมให้แข็งแรง และเป็นบุคคลที่มีศักยภาพสอดคล้องกับความต้องการในการใช้กำลังของประเทศ การศึกษาจึงหมายถึงความเจริญงอกงาม เพราะ การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน ได้แก่ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ถ้าประเทศใดประชากรมีการศึกษาที่สูงประเทศนั้นก็จะมีกำลังคนที่มีประสิทธิภาพ สามารถเพิ่มรายได้ต่อบุคคลให้สูงขึ้น (นรินทร์ สังข์รักษา, 2552) ดังแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ที่มีการกำหนดแนวทางการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) อีกทั้งในการที่จะส่งเสริมให้บุคคลในประเทศเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีศักยภาพได้นั้นจะต้องมาจากการที่ในสังคมมีการเปิดโอกาสให้บุคคล ได้รับโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาขององค์การสหประชาชาติที่มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของ พ.ศ. 2573 โดยกำหนดไว้ว่า “สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุม และเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต” เป้าประสงค์ที่สำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของ องค์การสหประชาชาติ พ.ศ. 2573 คือ การสร้างหลักประกันทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เสมอภาค และเท่าเทียมสำหรับผู้เรียนทุกคนในทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพเพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งขจัดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุข และการเป็นพลเมืองของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561)

ข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า หากบุคคลในประเทศชาติได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีความเท่าเทียมจะส่งผลให้บุคคลเป็นแรงงานเคลื่อนที่มีประสิทธิภาพที่จะสามารถพัฒนาประเทศให้นำไปสู่เจริญก้าวหน้าเท่าเทียมกับประเทศที่มีการพัฒนาแล้ว โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาเป็นช่วงวัยที่บุคคลจะต้องมีการศึกษาหาความรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมในการที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพตามที่ตนปรารถนา หรือศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น (อัญชญา กลิ่นเทียน และจรัญ แสนราช, 2557) ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะต้องมียุทธศาสตร์ และความพร้อมในการปฏิบัติการทางด้านวิชาการ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษา และแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศ และผู้ใช้บัณฑิตโดยรวมที่มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558) ซึ่งส่งผลให้บุคคลในระดับอุดมศึกษาเกิดแรงผลักดันในการเรียนรู้ นำผลของการประเมินที่ได้รับมาพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงยิ่งขึ้น และประกอบกับการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนรู้จะยิ่งส่งผลให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ตนได้วางไว้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาของนักศึกษาที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่ตนต้องการ มีความเพียรพยายาม และตั้งใจในการเรียนมุ่งมั่นที่จะทำคะแนนให้ได้สูง ต้องการชนะในการแข่งขัน มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และรู้สึกวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลวทางการเรียน ชอบค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ถามผู้รู้เมื่อมีข้อสงสัยมีความสนุกสนานกับการเรียน มีการเตรียมตัวและอุปกรณ์ในการเรียนให้พร้อม (สุพัตตรา แก้วพิชิต, 2548)

ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรมและการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านมาพบว่า ปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ดังงานวิจัยของ มลิวัลย์ อัมรัตน์ (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผลการศึกษาพบว่า เพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าเพศชาย และระดับชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 งานวิจัยของ วรธตรี ผาสุใจ (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2556 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเพศ และศึกษาในชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีความเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้ งานวิจัยของวรทัศน์ วัฒนชีวโนปกรณ์ (2555) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงเหตุทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่ดีของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่ดีในด้านพฤติกรรมยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการมีความสัมพันธ์กับ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .292 และงานวิจัยของอัญญา กลิ่นเทียน และจรัญ แสนราช (2557) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาเกี่ยวกับการผลิตสื่อดิจิทัล แอนิเมชัน มัลติมีเดีย และเกมส์ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ร้อยละ 80.1 จากผลการวิจัยข้างต้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการและลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ซึ่งกำลังการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และมีการศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนมุ่งให้นักศึกษามีความเป็นเลิศในทางวิชาการ ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ และความสามารถในสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ไปประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักค้นคว้าความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบ มีความรับผิดชอบต่อสังคมในการเข้าร่วมแก้ไขและสร้างสรรค์ตนเอง มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้าวิทยากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของตน สามารถปรับตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, 2562)

ดังนั้น ผู้ศึกษาเล็งเห็นว่าจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำผลจากการวิจัยมาเป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตในการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการเรียน และเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ สามารถพัฒนาประเทศชาติในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ และระดับชั้นปี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการและลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน
3. พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
4. ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

วิธีการวิจัย

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 จำนวน 7,565 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 จำนวน 390 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลเกินกว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จากสูตรการคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1960 อ้างถึงใน มารยาท โยทองยศ และปราณี สวัสดิสรณ์, 2551) ซึ่งกำหนดให้ค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และความคลาดเคลื่อนที่ .05 ได้จำนวน 380 คน ทั้งนี้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทางผู้ศึกษาใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกเก็บตามสะดวก (Convenience sampling) (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555)

2. นิยามศัพท์เฉพาะ

2.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement motivation in learning) หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียน มีความอดทน ความเพียรพยายาม มีการแสดงออกทางด้านความคิดสร้างสรรค์ มีความสุขเมื่อได้รับงานที่มีความท้าทาย มีความรับผิดชอบ มีความตั้งใจ มีการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมอยู่เสมอ มีความมุ่งมั่น หนักแน่น มีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ รู้สึกมีความสุขเมื่อประสบความสำเร็จ และบุคคลจะรู้สึกวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลว บุคคลจะไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใด และคิดหาแนวทางปรับปรุงเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

2.2 พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ (Academic innovative behavior) หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกของบุคคลทางด้านความคิด ความรู้สึก หรือการปฏิบัติในการยอมรับเทคนิคใหม่ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล หรือพัฒนาระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2.3 ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (Future orientation and self-control) หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ เป็นการมองอนาคตของบุคคลที่สามารถวางแผนเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต มีแนวทางการแก้ไขปัญหา มีความเพียรพยายาม สามารถตัดสินใจเลือกกระทำได้อย่างเหมาะสม มีการควบคุมตน และอดทนรอคอยเพื่อให้ได้ซึ่งความสำเร็จในอนาคต

3. การดำเนินการวิจัย

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พร้อมกำหนดนิยามปฏิบัติการ และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.2 ผู้ศึกษาได้ทำการสร้างแบบสอบถามตามนิยามปฏิบัติการที่กำหนดไว้ในข้อ 3.1 โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ จำนวน 27 ข้อ และแบบสอบถามแรงจูงใจ

ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ส่วนแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ผู้ศึกษาได้พิจารณา และคัดเลือกใช้แบบสอบถามของ กรภัทร วรเชษฐ์ (2548) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ โดยแบบสอบถามประกอบด้วย ด้านลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 30 ข้อ และด้านควบคุมตน จำนวน 20 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 50 ข้อ ซึ่งมีลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เช่นเดียวกัน

3.3 ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเองให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา และความครอบคลุมและการสอดคล้องตามนิยามศัพท์ โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item-objective congruence) ที่มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป พร้อมนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ข้อคำถามแต่ละข้อมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาและสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ชุด โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ .893 แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ เท่ากับ .867 และแบบสอบถามด้านลักษณะมุ่งอนาคต เท่ากับ .886 และด้านควบคุมตน เท่ากับ .900

3.4 ผู้ศึกษานำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของการศึกษาค้นคว้า รวมถึงขอความยินยอมตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน ซึ่งเกินกว่าที่คำนวณไว้จึงนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

3.5 ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการศึกษานำเสนอตามสมมติฐานการวิจัย ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{x}	SD	t	P
ชาย	185	3.82	.497	-.203	.839
หญิง	205	3.83	.410		
รวม	390				

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามระดับชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	.85	.28	1.387	.246
ภายในกลุ่ม	386	78.87	.20		
รวม	389	79.72			

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	P
พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ	.439**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .439 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	P
ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน	.606**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .606 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าตามสมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์ และคณะ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเพศที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอิติรัตน์ คูหาพงศ์และคณะ (2558) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตไม่ว่าจะเป็นเพศหญิง หรือเพศชายต่างมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จทางเรียน จึงพากเพียรพยายาม และอดทนในการที่จะฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทางการเรียน เพื่อให้ตนไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตนเองมุ่งหวังไว้ นักศึกษาจะรู้สึกมีความสุขเมื่อสามารถประสบความสำเร็จทางการเรียน และรู้สึกวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว หรือผลการศึกษาไม่เป็นอย่างที่ตนต้องการ ซึ่งผลการศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากทางมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตมีการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงเป็นนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ นำความรู้ที่ได้รับ และการสะสมประสบการณ์จากการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยไปประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฮัฟฟ์แมน (Huffman, 2002 อ้างถึงใน นุชลี อุปภัย, 2555) กล่าวว่า แม้จากการศึกษาในอดีตพบว่า ทั้งเพศชายเพศหญิงต่างมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงจะมีความสามารถทางภาษาสูงกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายมีความสามารถทางคณิตศาสตร์และมีการรับรู้มิติได้ดีกว่าเพศหญิง แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาในเวลาถัดมาสามารถสรุปได้ว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความสามารถในการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน อีกทั้งในปัจจุบันบริบททางสังคมของผู้เรียน เช่น สภาพแวดล้อม

ของครอบครัว สังคม ตลอดจนถึงความต้องการค้นหาอัตลักษณ์ของตนในแต่ละช่วงวัยจึงทำให้ทั้งเพศชาย และเพศหญิงต่างมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียน และสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow, 1943 อ้างถึงใน เต็มศักดิ์ คทวณิช, 2559) กล่าวไว้ว่า ลำดับความต้องการในขั้นที่ 4 ของมาสโลว์ คือ ความต้องการได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self-esteem needs) เป็นลำดับขั้นที่บุคคลมีความต้องการการยอมรับจากตนเอง และบุคคลอื่นว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ จึงความพยายามพัฒนาศักยภาพ เพื่อให้ตนเองสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ และเมื่อบุคคลประสบกับอุปสรรค บุคคลจะมีความพยายาม ความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจ และรู้สึกมีความสุขเมื่อตนเองประสบความสำเร็จตามที่ตนปรารถนา ด้วยเหตุนี้เพศต่างกันจึงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิดา ตากสินลา (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐสิมา แวงชัยภูมิ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์และสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษามหาวิทยาลัยในแต่ละระดับชั้นปีอยู่ในช่วงวัย ที่ไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก จึงส่งผลให้นักศึกษาต่างมีความปรารถนาในการที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียน และทางมหาวิทยาลัยมีระบบการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีโดยยึดจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) ที่มีการมอบหมายงานให้นักศึกษาที่หลากหลาย มีกิจกรรมให้นักศึกษาได้เข้าร่วมจึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีความปรารถนาในการที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียนในแต่ละชั้นปี มีความพยายาม มีความอดทน มีการจัดสรรเวลาในการเรียนและการทำกิจกรรมให้มีความเหมาะสม อีกทั้ง นักศึกษามีความพยายามในการที่จะฝ่าฟัน และไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคที่เข้ามาขัดขวาง เพื่อให้ตนเองเลื่อนไปสู่ระดับชั้นปีที่สูงขึ้น นอกจากนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีอาจมีปัจจัยมาจากการที่นักศึกษาได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัว สภาพแวดล้อม และสังคมเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของแต่ละคนให้เป็นบุคคลที่เหมาะสม โดยในช่วงวัยที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงวัยผู้ใหญ่จะมีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และวุฒิภาวะ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ช่วยผลักดันให้นักศึกษามีความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ไม่เชื่อสิ่งต่าง ๆ จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์ มีความสนใจใฝ่รู้ สิ่งที่อยู่รอบตัว ตลอดจนสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะเป็สิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการที่จะเรียนรู้ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของดอลลาร์ด (Dollard Miller, 1950 อ้างถึงใน เต็มศักดิ์ คทวณิช, 2559) กล่าวไว้ว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้นมักจะมาจากครอบครัวที่ใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบ

ประชาธิปไตยที่เด็กได้รู้จักทำอะไรด้วยตนเองพึ่งพาตนเอง และมีอิสระทางความคิด โดยพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อาทิ การที่บุคคลชอบการแข่งขันและต้องการชัยชนะ มีความทะเยอทะยานสูง เป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบเลียนแบบ และชอบทำอะไรด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันจึงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .439 ผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญญา กลิ่นเทียน และจรัญ แสงราช (2557) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาเกี่ยวกับการผลิตสื่อดิจิทัลแอนิเมชัน มัลติมีเดีย และเกมส์ ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังด้านพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางด้านวิชาการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ร้อยละ 80.1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่มีความปรารถนาในการที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียน ส่งผลให้นักศึกษา มีพฤติกรรมในการที่จะศึกษา เรียนรู้ และพิจารณาการเลือกใช้นวัตกรรม โดยคำนึงถึงผลดีผลเสียที่จะตามมา และเมื่อนักศึกษาทดลองใช้นวัตกรรมแล้ว พบว่า นักศึกษาสามารถประสบความสำเร็จทางการเรียนก็จะยิ่งส่งผลให้นักศึกษามีแนวโน้มที่จะยอมรับนวัตกรรม และถ้าหากนักศึกษาทดลองใช้นวัตกรรมแล้วเกิดความรู้สึกถึงความยากต่อเรียนรู้ ต่อการเข้าถึงแหล่งข้อมูล หรือต่อการใช้นวัตกรรม นักศึกษาจะมีความพยายามในการที่จะเรียนรู้การใช้นวัตกรรมอย่างไม่ยอมแพ้ และพยายามฝ่าฟันอุปสรรคที่เกิดขึ้นจนกว่านักศึกษาจะสามารถเรียนรู้และใช้นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จทางการเรียนตามที่หวังโดยนวัตกรรม หรือเทคโนโลยีที่ปรับใช้ในทางการศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยพัฒนาให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความรู้หลากหลาย สามารถช่วยสืบค้นข้อมูล เรียนรู้จากวิทยากร หรือผู้รู้ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาผ่านสื่อในด้านต่าง ๆ เพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพของตนให้สูงขึ้น และสามารถประสบความสำเร็จทางการเรียนได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาที่มีความสนใจในแนวคิด หรือวิธีการใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทางการศึกษา จึงส่งผลให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนนำแนวคิด หรือวิธีการใหม่มาปรับใช้ในการเรียนรู้ เพื่อให้ตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ตนวางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเผยแพร่ของโรเจอร์ (Roger, 1971 อ้างถึงใน เนาวรัตน์ พลายน้อย และศุภวัลย์ พลายน้อย, 2532) กล่าวว่า การตัดสินใจในการที่จะยอมรับนวัตกรรมของบุคคลย่อมเกิดจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอก โดยการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษาเป็นปัจจัยภายนอกที่มีส่วนให้นักศึกษาเกิดความสนใจในนวัตกรรมทางการศึกษาแต่ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้บุคคลยอมรับนวัตกรรม คือ ค่านิยมของบุคคลต่อสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ซึ่งนับเป็นปัจจัยภายใน โดยค่านิยมของบุคคลจะเป็นสิ่งกำหนดการตัดสินใจในการยอมรับนวัตกรรมของบุคคลในระดับต่าง ๆ มากที่สุด หากบุคคลเล็งเห็นถึงประโยชน์ที่จะเกิดกับบุคคลก็จะมีแนวโน้มในการยอมรับนวัตกรรม และบุคคลจะหยุดใช้นวัตกรรมนั้นทันทีเมื่อพบว่านวัตกรรมใหม่ หรือวิธีการใหม่ ๆ จะช่วยส่งเสริมให้บุคคลสามารถพัฒนาตนให้ไปสู่ความสำเร็จได้

อีกทั้งสอดคล้องกับทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike, 1899 อ้างถึงใน เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง, 2555) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานของการจัดการทำบทเรียนสำเร็จรูป หรือบทเรียนโปรแกรม 3 ประการ คือ กฎแห่งความพร้อม กฎของการฝึกหัด และกฎแห่งผล ดังนั้น เมื่อบุคคลจะศึกษาบทเรียนผ่านสื่อต่าง ๆ จะต้องมีความพร้อมมาจากความพร้อมผู้เรียน หากผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนที่จะเรียนรู้จะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งการเรียนรู้จะต้องทำควบคู่ไปกับการที่ให้ผู้เรียนได้หมั่นฝึกทำแบบฝึกหัด หรือกิจกรรมทางการศึกษาผ่านนวัตกรรม หรือเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ ความชำนาญ จนกลายเป็นการเรียนรู้ที่ถาวร และอาจมีการให้รางวัล คำชมเชย หรือแสดงผลจากการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบในทันทีหลังจากดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางการศึกษาจบลง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการที่จะเรียนรู้ครั้งถัดไป ด้วยเหตุนี้พฤติกรรม การยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานข้อที่ 4 ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .606 ผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชญา กลิ่นเทียน และ จรรย์ แสนราช (2557) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาเกี่ยวกับการผลิตสื่อดิจิทัล แอนิเมชัน มัลติมีเดีย และเกมส์ ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง ด้านพฤติกรรม การยอมรับนวัตกรรมทางด้านวิชาการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ร้อยละ 80.1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียนจะมีลักษณะที่คาดการณ์ไกล เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีการวางแผนในการแก้ไขปัญหา มีการตัดสินใจเลือกกระทำได้อย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายาม และปฏิบัติตนอย่างมุ่งมั่นเพื่อผลักดันตนเองไปสู่ความสำเร็จในอนาคต ควบคู่ไปกับการมีความอดทน ละเว้นพฤติกรรมบางอย่าง หรือมีการกระทำบางอย่างที่จะก่อให้เกิดผลดีกับตนเองในอนาคต เพื่อให้มีผลกรรมที่น่าพึงพอใจ แม้จะต้องมีการใช้ความอดทนสูงก็ตาม อีกทั้งบุคคลมีการรู้จักควบคุมอารมณ์ คิดหาแนวทางการแก้ไขปัญหา เมื่อเผชิญกับความยากลำบาก เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อความสำเร็จของเดวิด แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1962 อ้างถึงใน ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ, 2557) กล่าวว่า ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement : n Ach) คือ ความต้องการความสำเร็จในงานที่แท้จริงทำให้เกิดแรงขับเคลื่อนให้เกิดความมุ่งมั่น ทุ่มเทในงาน ได้มาตรฐานคุณภาพสูง สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดี บุคคลที่มี n Ach สูงจะมุ่งมั่นทำงานให้สำเร็จ เพื่อตอบสนองความต้องการของเขาด้วยไม่ใช่เพียงเพื่อหวังผลตอบแทนจากความสำเร็จอย่างเดียว ดังนั้น บุคคลจะรู้สึกพึงพอใจที่จะทำงานที่มีความรับผิดชอบเพียงคนเดียว งานที่มีความเสี่ยง มีระดับยาก และมีความท้าทายความสามารถ และยังคงสอดคล้องกับทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์ (Skinner's อ้างถึงใน ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ, 2557) เชื่อว่า พฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกมาจะเป็นไปในแนวทางใดขึ้นอยู่กับผลกรรม หรือการเสริมแรงที่ได้รับหลังจากแสดงพฤติกรรม ดังนั้น บุคคลที่มี

พฤติกรรมในการใฝ่เรียนรู้ ทุ่มเทให้กับการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เข้าขัดขวาง และละเว้นพฤติกรรมบางอย่างจนส่งผลให้บุคคลได้รับผลการเรียนตามที่บุคคลประสบความสำเร็จทางการเรียน หรือได้รับในสิ่งที่บุคคลคาดหวัง บุคคลจะมีแนวโน้มที่กระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำ ๆ เพื่อให้ได้รับในสิ่งที่ตนเองปรารถนา โดยการกระทำดังกล่าวจะเป็นการเสริมแรงให้แก่บุคคล หากบุคคลไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะรู้สึกวิตกกังวลอยู่ตลอดเวลา หรืออาจจะมีการลงโทษตนเอง โดยการงดพฤติกรรมบางอย่าง อาทิ งดการออกไปสังสรรค์กับเพื่อน และเพิ่มพฤติกรรมการศึกษาตั้งใจเรียนและหมั่นทบทวนเนื้อหาให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้ และเป็นการหลีกเลี่ยงผลรับที่อาจส่งผลให้บุคคลไม่พึงพอใจ ด้วยเหตุนี้ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปสาระสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่กำลังจะเติบโตไปเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ หากบุคคลมีความปรารถนาในการประสบความสำเร็จด้านการเรียนสูงมากเท่าไร ยิ่งส่งผลให้บุคคลนั้นมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามขึ้นด้วย โดยปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ และระดับชั้นปี ที่มีความเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กล่าวคือ ในยุคปัจจุบันได้เปิดโอกาสไม่ว่าจะเป็นเพศใด หรือช่วงวัยใดก็ตามสามารถเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลให้บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะศึกษา และผลักดันให้บุคคลมีความปรารถนาในการที่จะประสบความสำเร็จด้านการศึกษา สำหรับปัจจัยทางจิตวิทยา ประกอบไปด้วย พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ หากบุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงยิ่งส่งผลให้บุคคลมีการพัฒนา หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างเพื่อให้ตนไปสู่จุดหมายที่วางไว้ ไม่ว่าจะเป็นการที่บุคคลมีพฤติกรรมนำแนวคิดใหม่ หรือนวัตกรรมใหม่มาปรับใช้ในการเรียน เพื่อส่งผลให้ตนประสบความสำเร็จตามที่ตนปรารถนา ทางตรงกันข้ามนวัตกรรมด้านวิชาการอาจเป็นสิ่งที่ส่งผลให้บุคคลเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เช่นเดียวกัน อีกทั้งบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงยังมีลักษณะของการคาดการณ์ไกล มองถึงผลสัมฤทธิ์ที่ตนจะได้รับในอนาคต และควบคุมไปกับการเลี่ยงพฤติกรรมบางอย่างที่อาจส่งผลให้บุคคลเกิดความวิตกกังวล หรือไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตนปรารถนา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

1.1 จากการศึกษาค้นคว้า ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น ทางสถานศึกษาควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบของการผสมผสาน คือ มีการเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน มีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ เพื่อเป็นกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความปรารถนาที่กระทำสิ่ง

หนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ซึ่งในการส่งเสริมให้บุคคลมีลักษณะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัจจัยจากรูปแบบของบทเรียนที่มีหลากหลาย มีระดับความยากง่ายที่เหมาะสมเพื่อเป็นการกระตุ้นให้บุคคลมีความพยายาม ความทะเยอทะยานในการที่จะประสบความสำเร็จ มีการคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนในการเรียนรู้ และบริบทของอาจารย์ผู้สอน

1.2 จากการศึกษาค้นคว้า ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลมีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองได้มีปัจจัยพื้นฐานมาจากทางสถานบันครอบครัวของบุคคลที่มีการปลูกฝัง ชี้นำ และการส่งเสริมให้บุคคลมีสุขภาพจิตที่ดี โดยบุคคลได้รับความรัก การดูแลแบบมีเหตุผล ไม่เข้มงวด หรือปล่อยปะละเลย มีสติปัญญาในการเลือกกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ให้บุคคลได้มีอิสระทางความคิด และในการตัดสินใจที่จะเลือกทำ อีกทั้งประสบการณ์ทางสังคม หรือสภาพแวดล้อมของบุคคลที่ส่งเสริมให้บุคคลมีจริยธรรม และตระหนักรู้ต่อสังคม ซึ่งการพัฒนาควบคู่ไปกับสถานบันการศึกษาที่มีการจัดสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของบุคคลมีการสอน ชี้นำ หรือการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคคลรับรู้ถึงความสามารถของตนเอง ที่มี ให้บุคคลสามารถคาดการณ์ไกล มองเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะก่อประโยชน์ให้กับตนเองในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมตนเองให้รู้จักความอดทน หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความล้มเหลวทางการเรียน สามารถรอคอยสิ่งต่าง ๆ เพื่อรอรับผลประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่า หรือ ที่สำคัญกว่าในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 จากการศึกษาทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ปัจจัยเชิงสาเหตุทางด้านจิตลักษณะ และรูปแบบการเรียนของครูผู้สอน เป็นต้น ดังนั้น ควรมีการศึกษาปัจจัยเหล่านี้เพื่อปัจจัยใดบ้างที่สามารถนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน และเป็นการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักศึกษาต่อไป

2.2 หากบุคคลต้องการผลการศึกษาที่มีความละเอียดมากยิ่งขึ้น และมีระยะเวลาในการจัดทำวิจัยเพียงพอควรมีการจัดทำวิจัยในเชิงของการทดลองประเมินผล (Experimental – evaluative study) เพื่อศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษา และแนวทางการพัฒนานักศึกษา โดยการสร้างหลักสูตรหรือกิจกรรมทางการเรียน เช่น หลักสูตรการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตการควบคุมตนเอง พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมด้านวิชาการ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีความพร้อม และมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมกับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาพ.ศ. 2558 และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง*.
วงศ์สว่างพับลิชชิ่ง แอนด์ พรินต์ติ้ง.
- เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). *การพัฒนาสื่อ/นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ*
(พิมพ์ครั้งที่ 1). สถาพรบุ๊คส์.
- ณัฐสิมา แวงชัยภูมิ. (2557). *สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และ*
สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา. โครงการพิเศษ
ทางจิตวิทยา ศิลปศาสตรบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- เต็มศักดิ์ คทวนิช (2559). *จิตวิทยาทั่วไป (General Psychology)*. ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ. (2557). *พลวัตกลุ่มในองค์กร*. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา จว.409 พลวัตกลุ่มใน
องค์กร. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ธิดารัตน์ คุณาพงศ์ และคณะ. (2558). *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาศาสนาชั้นการพลศึกษา*.
วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต. สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2552). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ*
นักศึกษา. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตรวิจัย*, 1(1), 16-21.
- นุชลี อุปภัย. (2555). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนาวรัตน์ พลายน้อย และศุภวัลย์ พลายน้อย. (2532). *การยอมรับนวัตกรรมที่ดำเนินการในโครงการอีสานสี่เหลี่ยม*
: ศึกษากรณีการส่งเสริมปลูกยางพารา. (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พัชรินทร์ ก่อเลิศรพพงศ์ และคณะ. (2559). *การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และ*
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. *วารสารร่วมพัฒนศาสตร์มหาวิทยาลัยเกริก*, 34(3), 35-54.
- มลิวลัย อัมรัตน์. (2558). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา*
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยาศิลปศาสตรบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. (2562). *เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย*. สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2564 ,จาก
http://www.kbu.ac.th/home/about_kbu.php.
- มารยาท โยทองยศ และปราณี สวัสดิธรรม. (2551). *การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัย*. สืบค้นเมื่อ 2
เมษายน 2564, จาก [http://dspace.nstru.ac.th:8080/dspace/bitstream/123456789/1580/3/](http://dspace.nstru.ac.th:8080/dspace/bitstream/123456789/1580/3/เอกสารหมายเลข2.pdf)
เอกสารหมายเลข2.pdf
- วรทัศน์ วัฒนชีวโนปกรณ์. (2555). *ปัจจัยเชิงเหตุทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่ดีของนักศึกษา*
ระดับปริญญาตรี. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วรรณตรี ผาสุกใจ. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา*
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556. โครงการพิเศษทางจิตวิทยาศิลปศาสตร
บัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙* (พิมพ์ครั้งที่ 1).
พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2555). *เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างและการประมาณค่า*. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน
2564, จาก <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/Toneminute/files/55/A3-16.pdf>.
- สุนิดา ตากสินลา. (2559). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*. โครงการพิเศษทางจิตวิทยาศิลปศาสตรบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- สุพัทธรา แก้วพิชิต. (2548). *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อัญชญา กลิ่นเทียน และจรัญ แสนราช. (2557). *ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาเกี่ยวกับการผลิตสื่อดิจิทัล แอนิเมชัน มัลติมีเดีย และเกมส์*. *วารสารวิชาการ
นวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 2(1), 25-39.